

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

CvB23-02/CvT22-05 uitspraak inzake het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO met zaaknummer 22-05 van 31 januari 2023.

Klager in eerste aanleg, mevrouw (...), hierna: appellante, gaat in beroep tegen deze uitspraak in haar klacht tegen mevrouw drs. (...), hierna: verweerster.

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling.

Mw. dr. mr. E.C.C. van Os, voorzitter;

Mw. drs. E.F.M. van Hoof, lid;

Mw. M.Z. Valkenburg-Waringa MSc, lid.

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode 2021 van de NVO en het Reglement voor het College van toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 6 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe

1. Het College van Toezicht ontving op 20 mei 2022 een klachtschrift van appellante over het handelen van verweerster.

Klaagster is de moeder van zoon X, geboren in 2006. De ouders zijn gescheiden in 2010. Bij beschikking van de rechtbank uit 2013 is de vader belast met het eenhoofdig gezag over X. Zijn hoofdverblijfplaats is bij vader. Klaagster kreeg een omgangsregeling met haar zoon. Na de scheiding voerden de ouders vele juridische procedures tegen elkaar. In één van deze zaken verzocht klaagster om wijziging van het gezag en de hoofdverblijfplaats van X en verzocht vader om klaagster het recht op omgang met X te ontfemen. De rechter besloot in deze zaak op 14 januari 2022 om verweerster te benoemen tot bijzonder curator over X. Zij kreeg als opdracht om de belangen van X te behartigen in de strijd tussen de ouders en daarbij vooral te bezien of, en zo ja op welke wijze, X contact wil met zijn moeder. Klaagster was van mening dat verweerster bij de uitvoering van deze opdracht onzorgvuldig heeft gehandeld.

2. Het College van Toezicht heeft hiervan op 31 januari 2023 uitspraak gedaan.

3. Het betrof een achttal klachten over het handelen van verweerster, door het College van Toezicht samengevat en geformuleerd in de visie van klaagster:

1. Verweerster heeft nagelaten om te controleren of de persoon met wie zij op 14 maart 2022 heeft gesproken, klaagsters zoon is.
2. Verweerster doet beweringen over klaagster zonder dat zij ooit contact heeft gehad met klaagster.
3. Verweerster heeft geen rekening gehouden met het feit dat X na het gesprek weer terug moest naar vader en dat van vrijheid geen sprake was bij X.
4. Verweerster heeft geweigerd om zich te verdiepen in het dossier en om kennis te nemen van de feiten.
5. Verweerster heeft in het gesprek suggestieve en gesloten vragen gesteld aan X.
6. Verweerster heeft de brief miskend die X in 2019 aan de rechtbank heeft geschreven, waarin staat dat hij bang is voor zijn vader en dat hij op eigen houtje bij zijn vader is weggelopen omdat hij klaagster wilde zien.

Verweerster wekt de indruk dat zij de noodzakelijke deskundigheid ontbeerde dan wel een vooropgezet doel had dan wel dat sprake was van 'confirmation bias'.

7. Verweerster heeft de diagnose van een rechtbankdeskundige over vader volledig buiten beschouwing heeft gelaten.
8. Verweerster heeft met haar handelwijze meegewerkt aan ouderverstoting. Klaagster vindt dit kwalijk van een professional die zichzelf afficheert als forensisch mediator en pedagoog en die is aangesloten bij de Expertgroep Complexe Scheiding.

4. De klachtonderdelen 2 tot en met 8 zijn gezamenlijk beoordeeld omdat deze alle betrekking hadden op zorgvuldig rapporteren. Het College van Toezicht oordeelde alle acht klachtonderdelen ongegrond.

5. De feiten en standpunten van partijen zoals weergegeven in de uitspraak van het College van Toezicht, voor zover niet weersproken door partijen, en de overwegingen en beoordeling van het College van Toezicht over deze klachten worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

6. Appellante is tegen de uitspraak van het College van Toezicht in beroep gekomen bij beroepsschrift van 7 maart 2023.

7. Het beroepsschrift is ontvangen binnen de beroepstermijn na de toezending van de uitspraak van het College van Toezicht. Het bevatte de noodzakelijke gegevens en de gronden van het beroep. Het College van Beroep heeft besloten het beroep in behandeling te nemen.

8. Verweerster heeft op het beroepsschrift gereageerd met haar verweerschrift van 8 mei 2023 bij monde van haar gemachtigde, mevrouw S. Dik.

9. Het College van Beroep besloot tot het houden van een hoorzitting. Deze vond plaats op 11 september 2023 te Utrecht in aanwezigheid van beide partijen.

Het beroep.

1. De gronden van het beroep.

Appellante is het niet eens met de beoordeling van haar klachten door het College van Toezicht.

De grieven worden hieronder zakelijk weergegeven.

1.1 Onjuiste weergave van de feiten in de uitspraak

Appellante stelt dat het College van Toezicht onder de feiten onjuist heeft gesteld dat haar zoon in het gesprek met verweerster zou hebben aangegeven dat hij op dat moment geen behoefte aan contact met zijn moeder zou hebben. Dit is volgens appellante geen feit, dit is iets dat verweerster stelt in haar brief aan de rechtbank.

1.2 Verweerster heeft de verkeerde onderzoeksvraag gehanteerd

Appellante ziet als de essentie van de opdracht aan verweerster de constatering van het College van Toezicht dat de ouders al sinds hun scheiding in 2010 met elkaar zijn verwickeld in juridische procedures en dat de hulpverlening in deze jaren niet succesvol is geweest. De onderzoeksvraag had daarom moeten zijn: 'waarom is de hulpverlening niet succesvol geweest?'

1.3 De rapportage voldoet niet aan de zorgvuldigheidseisen

Appellante is het niet eens met het oordeel van het College van Toezicht dat haar klachten over het onderzoek en de rapportage ongegrond zijn.

Verweerster heeft niet voldaan aan de eis om op inzichtelijke en consistente wijze uiteen te zetten op welke gronden de conclusies in het rapport steunen. Er staan ook geen feiten, omstandigheden en bevindingen waarop de conclusie rust.

Er wordt geen blijk gegeven van een geschikte methode van onderzoek in het licht van oudervervreemding, die hier naar de mening van appellante speelt.

Wat haar zoon gezegd zou hebben in het gesprek over de vraag naar de wens over contact met zijn moeder klopt niet, gezien de gehele voorgeschiedenis.

Verweerster stelt dat zij geen signalen van oudervervreemding heeft gezien bij X. Dit is volgens appellante in strijd met verweersters brief en verweerster negeert de gedragingen van vader die oudervervreemding in de hand werken.

Als nadere onderbouwing hierbij voert appellante samengevat het volgende aan:

- Verweerster heeft niet onderzocht of het daadwerkelijk de wens was van haar zoon om geen contact met zijn moeder te hebben.
Er ontbreken gegevens over het belang van haar zoon en over hoe verweerster heeft vastgesteld dat het daadwerkelijk de wens van haar zoon zou zijn om geen contact te hebben.
- Verweerster heeft geen pedagogische kennis laten zien in deze zaak. Verweerster en het College van Toezicht miskennen dat de rechtbank pedagogische kennis nodig vond voor de opdracht.
- Verweerster beschrijft in haar brief geen enkele beperking van haar bevindingen. Appellante is van mening dat, gezien de voorgeschiedenis, er juist heel veel beperkingen zijn aan verweersters zogenoemde bevindingen.
- Verweerster schrijft dat het op de weg van de ouders zou liggen om te zorgen voor voldoende ruimte voor contact met beide ouders. Dit is gezien de voorgeschiedenis, het feit dat vader het gezag heeft en de diagnose van vader volledig buiten de realiteit. Appellante stelt dat verweerster hiermee niet heeft voldaan aan de eis van artikel 37 van de Beroepscode dat zij binnen de grenzen van haar deskundigheid dient te blijven.
- Verweerster heeft geen feiten van meningen onderscheiden.

2. De reactie van verweerster

2.1 Omdat de rechtbank destijds besloten heeft geen mondelinge behandeling te houden na verweersters opdracht heeft appellante mogelijk in haar beleving onvoldoende gelegenheid gehad om te reageren op de rapportage van verweerster. Verweerster heeft geen rol gehad in dit besluit van de rechtbank, maar verweerster heeft het gevoel dat appellante haar hier wel de verantwoordelijkheid voor geeft.

De zoon van klaagster heeft gebruik gemaakt van zijn recht om te spreken. Zijn stem heeft meegewogen in het besluit van de rechtbank. De rechtbank heeft zich niet alleen op de rapportage van verweerster gebaseerd, maar op alle beschikbare informatie

2.2 De verwachtingen van appellante over de rol van verweerster en de door haar uit te voeren opdracht zijn blijkbaar anders geweest dan op grond van die rol en opdracht gerechtvaardigd was.

Verweerster was niet aangesteld als deskundige om onderzoek te doen naar en te rapporteren over de achtergrond, geschiedenis en context van het hele gezinssysteem. De opdracht was om in de hoedanigheid van bijzonder curator en in een onafhankelijke setting de intrinsieke wil van de zoon van klaagster te achterhalen met betrekking tot omgang met zijn moeder. Wanneer appellante bezwaren had tegen de reikwijdte van de opdracht had zij hiertegen bij de rechtbank bezwaar kunnen aantekenen.

2.3 Verweerster kan zich volledig vinden in de uitspraak en de overwegingen van het College van Toezicht. Het beroepschrift brengt geen nieuwe feiten of gezichtspunten naar voren die aanleiding zijn voor het wijzigen of aanvullen van het verweer in eerste aanleg. Verweerster verzoekt het College daarom om het in eerste aanleg door haar gevoerde verweer, zowel

schriftelijk als mondeling, als hier herhaald en ingelast te beschouwen en het beroep van klaagster te verwerpen.

2.4 Voor zover appellante in haar beroep nieuwe klachtonderdelen naar voren brengt verzoekt verweerster het College om deze niet ontvankelijk te verklaren.

3. De hoorzitting

Naast de schriftelijke uitwisseling is in de hoorzitting het volgende, voor zover hier van belang, door partijen naar voren gebracht.

3.1 Appellante was blij dat iemand met een pedagogische achtergrond als bijzonder curator was aangesteld. Maar in de brief van verweerster gaat het niet over hoe haar zoon zich voelt en wat hem wordt aangedaan door hem zijn moeder te onthouden. Verweerster heeft niet boven tafel gekregen waar het werkelijk om gaat, zodat haar zoon weer een vader en moeder heeft en er meer stabiliteit kan komen. Van een deskundige zoals verweerster mag verwacht worden dat er meer naar boven komt. Verweerster heeft kennelijk gemist hoe vader haar zoon geïnstrueerd heeft over wat hij moet zeggen. Appellante geeft aan dat zij te hoge verwachtingen van de opdracht heeft gehad als meegewogen wordt dat een kind zo lang alleen bij zijn vader is en daarbij zo klem gezet wordt door hem, dat de andere ouder niets kan.

3.2 Over de vraag naar de rol van haar pedagogische achtergrond bij haar werk als bijzonder curator geeft verweerster aan dat er extra accent ligt op het welzijn van het kind, de authenticiteit van wat het kind zegt. De zoon kon precies en helder vertellen over de klemsituatie. Hij deed geen absolute uitspraken over zijn ouders. Hij nuanceerde steeds, ook naar aanleiding van de vragen. Als kinderen echt vervreemding voelen dan gaat het niet over het ouderbeeld maar over de vader en moeder apart. De zoon kon goed uitdrukking geven aan het ouderbeeld. Hij gaf weer wat de hinder voor hem is. De zoon zag twee ouders die er niet samen voor hem kunnen zijn en dat er iets tussen zijn ouders is dat hem daarin meesleurt.

Verweerster heeft er bewust voor gekozen om gezien het hele dossier in de rapportage niet te diep in te gaan op haar afwegingen ten aanzien van haar conclusie. Normaal gesproken komen deze bij de mondelinge behandeling aan de orde. Als ze er meer over had aangegeven had dit het proces kunnen beïnvloeden.

4. Juridisch kader

Het College van Toezicht heeft overwogen dat het handelen van verweerster wordt beoordeeld in haar hoedanigheid van pedagoog en niet van bijzondere curator.

De strekking van de klacht was of verweerster heeft voldaan aan de eis in de beroepscode ten aanzien van zorgvuldige rapportage.

In die zin is het eerste lid van artikel 37 van de Beroepscode van belang:

1. Indien de pedagoog een rapportage opstelt, beperkt hij zich tot het verstrekken van die gegevens die voor de beantwoording van de vraagstelling van belang zijn en hij vermeldt de beperkingen die voor zijn bevindingen gelden. De pedagoog neemt bij het opstellen van de rapportage de volgende regels in acht:

- *het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust;*
- *het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden;*
- *in het rapport wordt op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen;*
- *het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen of instanties;*
- *de rapporteur blijft binnen de grenzen van zijn deskundigheid.*

Het College van Beroep hanteert ditzelfde beoordelingskader bij de beoordeling van het beroepschrift.

5. De beoordeling van het beroep

5.1 Onderdeel 1: de feiten in de uitspraak

Onder punt 4 van onderdeel 2 'De feiten' schrijft het College van Toezicht in de uitspraak: 'Verweerster voerde op 14 maart 2022 een gesprek met X. In het gesprek gaf X aan dat hij op dat moment geen behoefte had aan contact met zijn moeder. Verweerster stelde vervolgens een rapportage op (...).'

Het College van Beroep overweegt dat het College van Toezicht dit zo niet als feit kon presenteren. Hetgeen X. heeft gezegd in het gesprek is immers iets dat het College van Toezicht niet zelf heeft geconstateerd, maar heeft opgemaakt uit de rapportage van verweerster.

5.2 Onderdeel 2: de onderzoeksvraag.

In het tweede onderdeel van het beroep stelt appellante dat verweerster de verkeerde onderzoeksvraag heeft gehanteerd. Dit is een nieuwe klacht, die niet door het College van Toezicht is beoordeeld. In beroep kunnen geen nieuwe klachten naar voren worden gebracht.

5.3 Onderdeel 3: zorgvuldigheidseisen aan de rapportage

5.3.1. De grieven in het derde onderdeel van het Beroepschrift betreffen de zorgvuldigheid van de rapportage en het oordeel dat het College van Toezicht hierover heeft gegeven.

Het College van Beroep overweegt hierover het volgende.

Verweerster is in de beschikking van 14 januari 2022 door de rechtbank opgedragen om "de belangen van voornoemde minderjarige te behartigen in de strijd tussen de ouders en daarbij vooral te bezien of en op welke wijze de zoon contact wil met zijn moeder."

De rechtbank heeft hiermee een zeer specifieke, beperkte opdracht aan verweerster verstrekt.

De rechtbank overweegt daarbij dat de bijzonder curator juist benoemd wordt vanwege de aard en de ernst van de belangenstrijd die hier speelt. De zoon heeft, gezien zijn leeftijd, een stem in de vraag of er aan contactherstel gewerkt zou moeten worden. De bedoeling is dat de zoon de kans krijgt om aan een onafhankelijke persoon, die zijn belangen behartigt, zijn wens over contact met zijn moeder kenbaar te maken.

De rechtbank overweegt daarbij ook dat de moeder heeft aangegeven dat zij zich bij de wens van haar zoon zal neerleggen als hij inderdaad zelf geen contact met haar wil hebben.

5.3.2 Het College van Beroep kan niet constateren dat verweerster niet heeft onderzocht of het daadwerkelijk de wens van de zoon was om geen contact met zijn moeder te hebben. De opdracht van de rechtbank hield niet in dat appellante de gehele geschiedenis van de afgelopen jaren, de persoonskenmerken van de ouders en het effect van eerdere hulpverlening bij haar opdracht zou moeten betrekken en zou moeten beoordelen of de zoon gezien deze geschiedenis zijn authentieke wil zou kunnen uiten.

Verweerster heeft er naar het oordeel van het College van Beroep met haar rapportage en hetgeen zij ter zitting naar voren heeft gebracht voldoende blijk van gegeven dat zij haar pedagogische vaardigheden ingezet heeft om dat wat de zoon naar voren bracht in het gesprek op waarde te schatten. Verweerster heeft, door hetgeen zij beschrijft over wat de zoon heeft verteld, de wijze waarop hij zijn wens naar voren bracht en zijn omschrijving van

de omstandigheden die hem brachten tot die wens, op basis van haar pedagogische kennis kunnen constateren dat dit op dit moment een zwaarwegende wens was van de zoon.

5.3.3 Verweerster heeft naar het oordeel van het College voldoende beperking aan haar conclusies verbonden door in de rapportage aan te geven dat wat naar voren is gebracht de beleving van de zoon op dit moment is.

5.3.4 Uit de constatering van verweerster in de rapportage dat het op de weg van de ouders ligt om te zorgen dat de zoon met beide ouders onbelast contact kan hebben, kan het College van Beroep niet concluderen dat verweerster hiermee buiten de grenzen van haar deskundigheid is getreden. Deze algemeen aanvaarde en wettelijk verankerde verantwoordelijkheid van ouders speelt ook in een complexe situatie zoals deze een rol.

5.3.5 Het College van Beroep kan uit de rapportage en hetgeen partijen naar voren hebben gebracht niet concluderen dat verweerster geen feiten van meningen heeft onderscheiden.

5.3.6 Het College van Beroep overweegt, samenvattend, dat verweerster, in het licht van de zeer beperkte opdracht van de rechtbank en de motivering over haar handelswijze, een goed te onderbouwen werkwijze heeft gebruikt om de wil van de zoon te onderzoeken en ook anderszins voldaan heeft aan de eisen voor een zorgvuldige rapportage over dit onderzoek.

6. Uitspraak

Het College van Beroep:

a. verklaart onderdeel 1 van het beroep gegrond. De betreffende zin onder punt 4 van deel 2 'De feiten' moet luiden:

'Verweerster voerde op 14 maart 2022 een gesprek met X. In haar rapportage schrijft verweerster dat X in het gesprek met haar aangaf dat hij op dat moment geen behoefte had aan contact met zijn moeder'.

b. verklaart onderdeel 2 van het beroep niet ontvankelijk.

c. verklaart onderdeel 3 van het beroep ongegrond.

Het College van Beroep bevestigt de uitspraak van het College van Toezicht en onderschrijft hierbij de overweging ten overvloede die het College van Toezicht onder punt 4 van zijn beoordeling doet.

Hoewel verweerster in het licht van de complexe situatie heeft kunnen besluiten om haar afwegingen niet mee te nemen in de rapportage aan de rechtbank overweegt het College dat de rapportage aan diepgang had gewonnen en wellicht meer verduidelijking voor appellante had gegeven als zij deze wel had vermeld.

Aldus gedaan op 23 oktober 2023,
College van Beroep,

Mevrouw dr.mr. E.C.C. van Os
Voorzitter

mevrouw mr. drs. J. Pfeiffer,
ambtelijk secretaris